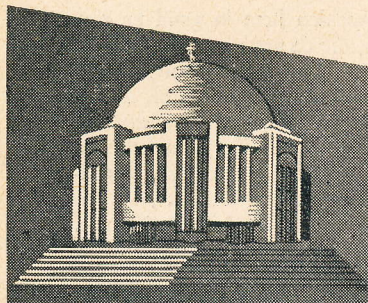

Keer in uzelf en zie wat verkeerd in u is. Ge bent dan waard, dat we u helpen!

MEESTER ZELANUS

Evolutie

Eerste Jaargang . No. 13 . 15 APRIL 1947

Veertiendaagsch geschrift, dat uitvoerig schrijft over de Openbaringen aan Jozef Rulof en de werkzaamheden van het Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap „De Eeuw van Christus” * Hoofdredacteur: Leo Uittenbogaard

Het adres van de redactie en de administratie is: Nachtegaallaan 20 te 's-Gravenhage . Telefoon 391873

★ IS KRISHNAMURTI DE WERELDLEERAAR? ★

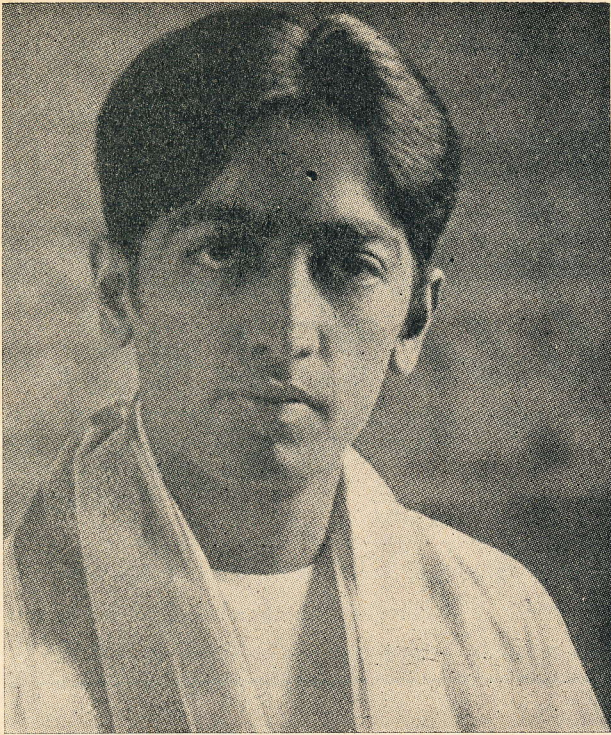
De Beteekenis van Zijn Leven en Zijn Leer

In een reeks van toespraken te 's-Gravenhage, te Amsterdam en Rotterdam heeft Meester Zelanus de groote religieuze stroomingen van dezen tijd aan een diepgaand onderzoek onderworpen en vastgesteld, dat zij door gebrek aan hogere, bewuste bezieling op een dood punt staan. Tijdens een daarvan wierp hij ook zijn licht op de belangrijke figuur van Jiddoe Krishnamurti, die thans als eenling door de landen reist om de massa door zijn waarheid vrij te maken. Wie is hij? Hoever reikt zijn bewustzijn? Mag hij den Wereldleeraar heeten, die duizenden in hem zagen en nog zien? Het volgende artikel wil deze vragen beantwoorden en de beteekenis van Krishnamurti's leven en leer zoo duidelijk vaststellen, dat u hen zult beminnen en hoogachten, zooals de Meesters van Gene Zijde dit doen!

Jiddoe Krishnamurti werd in 1897 te Madanapalle in Zuid-Indië geboren. Hij was het achtste kind en werd opgevoed in den Brahmaanschen godsdienst van zijn vader. Twaalf jaar oud zwom hij met zijn jonger broertje Nityananda in de rivier, toen zij werden opgemerkt door den Reverend Charles Leadbeater, den voornaamsten medewerker van mevrouw Annie Besant en een der leiders van de Theosophische Vereeniging. Hij ontdekte in den jongen Krishnamurti niemand minder dan het voertuig van den nieuwen wereldleeraar, den heer Maitreya, wiens laatste incarnatie, zooals hij dacht, had plaatsgevonden in den persoon van Jezus Christus. Met mevrouw Annie Besant die zijn overtuiging deelde, nam hij de opvoeding van den jongen op zich en liet hem in het Oosten zoowel als in het Westen schoolgaan. Hierbij werden kosten noch moeiten gespaard en de beste opvoedingssystemen maakten hem gereed voor zijn toekomstige en wereldomvattende taak. De resultaten waren zoo veelbelovend en Krishnamurti toonde zich zoo

intelligent en bewust, dat zijn beide promotors geen seconde aan de juistheid van hun opvattingen twijfelden. Om zijn komst in de wereld voor te bereiden, werd hij door mevrouw Besant op 11 Januari 1911 tijdens een nationale bijeenkomst te Benares aangesteld als hoofd van de door haar opgerichte „Orde van de Ster in het Oosten”, die binnen enkele jaren honderdduizend leden telde. Zijn eerste reizen tusschen Indië, Australië, Europa en Amerika ving hij aan in 1921, terwijl hij vier jaar later in het hoofdkwartier te Adyar zijn feitelijke zending begon. Overal werden voor zijn toespraken groote terreinen ingericht, o.a. hier in Nederland, waar een edelman uit Eerde zijn kasteel in Ommen ter beschikking stelde.

Zoo was alles gereed om de universeele Openbaringen van den nieuwen Wereldleeraar te ontvangen. Er wachtte hem een leger van menschen in en buiten de Theosophische Vereeniging, die verlangend waren hem als den Verlosser in te halen en hem blindelings te volgen. Zij hadden een wijdverbreid en goed functionneerend apparaat opgebouwd, dat de taak had „de omstandigheden zoo te regelen, dat er zoo weinig mogelijk tegenkanting en zooveel mogelijk medewerking te voorschijn geroepen zou worden om het werk van den Goddelijken Leeraar te bevorderen”. Nooit te voren, zoo deelden de leiders der Orde in die dagen vol verwachting voldaan mede, is het werk van den Volmaakten Leeraar op aarde voorbereid door een wereldorganisatie, bestaande uit mannen en vrouwen, die, bewust van de toekomst, trachten zich gelijk te stemmen met den toon, die door den Leeraar zal worden aangeslagen en die, door werkelijken dienst, zich bij Zijn komst, tot werktuigen in Zijn hand willen maken.” „Over de heele wereld,” zoo meldden zij, „ging de polsslag van het leven sneller in voorbereiding voor de komst van den Heer.”

„Ik zou den mensch willen helpen om los te breken uit alle beperkingen, zich te bevrijden van alle vrees — van de vrees van den godsdienst, van de vrees der verlossing, van de vrees van het geestelijke, van de vrees der liefde, van de vrees des doods, van de vrees van het leven zelf. Mijn verlangen is dat de menschen onbeperkt vrij zullen zijn, want ik zeg u dat het eenig geestelijke is de onaantastbaarheid van hetzelf hetwelk eeuwig is; het is de harmonie tusschen de rede en de liefde. Dit is de hoogste werkelijkheid, dit is het Leven zelf!”

Jiddoe Krishnamurti

Men kan zich hun ontgoocheling indenken, toen hun idool vier jaar na zijn eerste openbare optreden tijdens een bijeenkomst hier in Ommen deze enorme organisatie ontbond en onomwonden verklaarde, dat hij niet was, dien zij verwachtten! Twee gewichtige feiten treden hier naar voren. Het eerste constateert de doodelijke onmacht van de leiders der Theosophische Vereeniging, die in Krishnamurti het voertuig van Jezus Christus zagen en dat aan de wereld verkondigden met een zekerheid, welke zij ontleenden aan het Astrale Gezag, waarmee zij stellig dachten in verbinding te zijn. Dat dit niet het geval was, werd hun volgelingen door Krishnamurti zelf verpletterend duidelijk gemaakt.

Het tweede feit stelt Krishnamurti's eigen bewustzijn vast. Dit is groot en hij bewees het door al na luttele jaren een eind te maken aan het tragische misverstand, dat, geschapen door zijn omgeving, van het begin af tusschen hem en de wereld stond. Gewekt door het woord van mevrouw Besant en anderen verbeidde men hem als een Goddelijk ingewijde, die als Leeraar van Engelen en menschen geen wet in de Schepping onverklaard zou laten. Aan deze hooggestemde verwachtingen kon Krishnamurti niet voldoen om de eenvoudige en beslissende reden, dat hij geen Al-bewuste is, en niet eens een geestelijk-bewuste. Hij is ook geen Groot-Gevleugelde, die door het occulte contact de bovennatuurlijke wijsheid kan verstoffelijken. Hij is Krishnamurti, een rein, begaafd kind, dat anderen gul wil laten deelen in de schatten van wijsheid, die het in zijn levens won.

Onmachtige, verwarde breinen stoelden hem in goud en purper hoog boven de aarde — hem, die de nederigste is onder de nederigen. Zij gaven hem titels en tempels en dwongen hem door hem aan Christus gelijk te maken een wijsheid af, die hij niet bezat en derhalve niet geven kon. Zij ketenden hem aan een domme, logge organisatie — hij, die elke gevangenschap schuwde en de vrijheid prees als het edelste goed. Zij martelden hem zoo lang, tot hij uitriep: „Ik ben het niet, ik ben het niet! Dit alles wordt mij te veel. Gij maakt mij kapot. Ik ben geen Goddelijk bewuste en ben niet tot een openbaring te voeren. Ik ben en blijf slechts Krishnamurti!”

Hij is de Wereldleeraar niet en hij bewees dit, al zijn er nog die hopen, dat hij eens het Goddelijke en verlossende woord zal spreken. Maar waarom gelooven zij dit? Het is toch niet mogelijk, dat hij, die in het universeel bewustzijn leeft, zegt: „Wereld, verga! Ik kan u ontwikkelen en u opvoeren naar een hooger leven, maar ik pas er voor. Dat wat ik aan weten bezit, houd ik zelf!”? Kan een leeraar voor de wereld zijn machtige, dimensies omvattende kennis in zijn innerlijke brandkast sluiten en de zoekende, dwalende menschheid alleen laten? Dit is toch niet mogelijk! Krishnamurti bezit haar niet, zoomin als Ramakrishna of Socrates, Plato of Rudolf Steiner haar bezaten, of zij zouden ons cosmisch bewust hebben gemaakt, terwijl zij nu volstonden met de kruimels uit te deelen, die zij op eigen kracht en gevoel in Gods ruimten vergaarden. Gezegend en voedzaam brood niettemin voor een wereld, die van honger dreigt om te komen. Een woord van Krishnamurti weegt op tegen de millioenen, die dagelijks vloeien uit de valsche of onbewuste pennen van de wereldpers. Wanneer hij zegt: „Gij kunt over het reine „Zijn”, over gelukzaligheid of bevrijding theoretiseeren, maar wanneer gij naijverig, afgunstig, hebzuchtig, wreed, gedachteloos, overijld zijt, welke waarden hebben dan uw theorieën? Om die werkelijkheid te bereiken, moet ge deze eigenschappen afleggen en om ze af te leggen, moet gij een welbegrepen visie van die werkelijkheid verkrijgen en uw visie in daden omzetten. . . een juist gedrag is de weg des Levens!” — dan voert hij u op het pad, dat u en hem regelrecht verbindt met het Koninkrijk Gods.

De maatschappij heeft mannen als hij hard en hard noodig, zij zijn de belichaming van het goede, het zuivere, de elementen, waardoor Gods Bedoelingen zich laten verstoffelijken. Krishnamurti, nobele, wijze ziel, wordt terecht bemind door duizenden, hier en in de Sferen van Licht — om zijn persoon, om zijn boodschap. Een universeel-bewuste is hij niet en derhalve geen wereldleeraar. Hij weet dat, zooals hij, wanneer hij ooit voor Jozef Rulof staat, ook zal weten dat hij in dezen den Leeraar voor de huidige en de komende menschheid ontmoet!

Soldaten=priesters

De Linie, een vooraanstaand Katholiek weekblad, citeert trots uit een brief van Kardinaal Griffin aan Kanunnik Longstaff, waarin deze schrijft: „Sinds de beëindiging der oorlogshandelingen neemt het aantal oudstrijders, die hun leven in de dienst van God willen stellen als seculier priester, gestadig toe”. Wanneer deze soldaten waarachtig den oorlog en het geweld hebben afgezworen, zouden ook wij verheugd zijn over deze daad, die dan hun inkeer treffend bewijst. Maar is dat waarlijk het geval of beleedigen deze soldaten-priesters hun liefdevollen Schepper en diens Volmaakte Kind, Jezus Christus, nu nog verder, door met handen, die doodden en daartoe weêr bereid zijn, in hunnen Naam de kerkelijke handelingen te verrichten? Dit kan allemaal — bij de kerken tenminste. Niet bij een Goddelijken Vader, Die liefde voorschrijft en den doodslag om welk motief dan ook verafschuwt!

Hellen en Hemelen (1)

DE ZONDEVAL VAN DEN MENSCH

Het is Goede Vrijdag, wanneer we deze regels aanvangen. De zon gaat schuil achter een floers, zooals eens op Golgotha. We aarzelen lang, alvorens we met schrijven beginnen. Liever zaten we neer en mediteerden we bij Bachs Mattheus Passion over het lijden en zegevieren van den Heiland. Maar toen beseften we ineens, dat we Christus beter konden dienen door de pen ter hand te nemen en vurig en militant te getuigen van Christus' wereldhistorische Zending, die de vrijmaking en het eeuwige geluk van mensch en maatschappij beoogt, maar na twee duizend jaren nog altijd niet ten volle begrepen wordt. En terwijl de klanken van Bachs genie ons omspelen, terwijl ernst en blijheid onze gedachten kleuren, verbinden wij u met het grootste probleem van ons menschelek, van ons Goddelijk leven: onzen zondeval en de gevolgen daarvan. Te zamen zullen we de veelsoortige uitleggingen der godsdiensten hieromtrent volgen, we zullen door de Goddelijke Schepping gaan, door ons stoffelijk bestaan, door hellen en hemelen, en onzen langen tocht eindigen aan de voeten van het Kruis, het onvergankelijke teeken van 's menschen Opstanding. Als gidsen gaan ons voor de Engelen, die als cosmisch bewuste Meesters door André het ontzaglijke bevrijdingswerk van Christus voortzetten en naar de voltooiing voeren.

HISTORISCHE TERUGBLIK

Wie de historische ontwikkeling van de godsdiensten der aarde volgt, valt het op, dat het probleem van de zonde immer het middelpunt van ieder religieus beleven vormde. Zoo was het in de oude tijden en zoo is het nu.

Al in de oerstadia van de aarde kwelde de mensch zich met vragen als: „Waarom moet ik lijden? Waarom moet ik ziek zijn? Waarom moet ik sterven?” Hij had geen wapen tegen deze noodlottige verschijnselen, zoomin als de mensch van heden het bezit. Zoekend naar de oorzaken er van, vormde hij zich een beeld van een bovennatuurlijke macht, die zijn leven bedreigde en hem voortjoeg, gelijk de wind het blad. Voortdenkend schiepen zijn handen beelden en bracht hij offeranden om zijn grimmigen overheerscher gunstig te stemmen. Zoo- ver ging hij dat hij zijn dooden met bijzondere zorg begroef en hun eten, drinken, gereedschappen en sieraden meegaf voor hun verblijf in de andere, onbekende wereld. Daar zouden zij, naar hij stellig aannam, den bewerker van zijn lot ontmoeten en bij dezen als pleitbezorger voor hem kunnen optreden. Door leed, door angst, door pijn verruimde zich het denken van den primitieven mensch; hij ging zichzelf zien als een deel van een oneindigheid, die hij niet te benamen wist, maar welker aanwezigheid hij belichaamd zag in boom, plant, dier, in water, zon en maan. Dezen kende hij deswege bovenmenselijke krachten toe en hij vreesde en vereerde hen. Er traden mannen naar voren, die zich lieten uitroepen als bemiddelaars tusschen hun stam en de goden en zeiden de middelen te bezitten om het geluk en de welvaart te bevorderen en het noodlot af te wenden. Zij stonden in hoog aanzien en werden onvoorwaardelijk gehoorzaamd, deze tovenaars en medicijnmannen, die wij heden ten dage nog onder andere namen, maar toegerust met dezelfde macht, terugzien.

Naarmate de eeuwen vorderen, verruimde zich het menschelek bewustzijn. Uit stammen groeiden volken, uit het woord ont-

wikkelde zich het schrift, uit den krabbel kunst. En immer grooter werd het verlangen van den mensch om bevrijd te worden van de macht van het booze. Dit zette de priesters aan om steeds dieper door te dringen in de geheimen van het heelal en te geraken tot de beheersching daarvan. Het aantal goden was intusschen zoo groot geworden, dat zij nauwelijks meer uit elkander waren te houden, wat de priesters noopte lijsten aan te leggen, waarin de geaardheid en de werkzaamheid der hoogere machten nauwkeurig werden omschreven. Men onderscheidde hen toen reeds in „goede” en „slechte” goden, in die, welke ijverden voor het heil van hun beschermelingen en die, welke hun aardsche hoorigen met duivelsche slimheid ten val trachtten te brengen. Nog had men geen begrip van het wezen der goden, en de verbeelding gaf hen in het algemeen weer als hoogere menschen, die wel niet sterfelijk waren, maar toeh in alle omstandigheden als menschen handelden.

Een uiterst gewichtige phase in de betrekkingen tusschen goden en menschen werd bereikt, toen het begrip doorbrak, dat niet de goden, maar de aardsche menschen zelf verantwoordelijk waren voor hun ellende en plagen. Het woord zonde ontstond. Door zijn verkeerde handelingen, zoo zei men, riep de mensch den toorn en de wraak van de goden op. Uit dit revolutionnaire inzicht groeide een zeer strenge zedeleer, die de menschen aanzette tot een gehoorzaam en vroom leven en tevens ruimte openliet voor de verlossingsgedachte, die van nu af de godsdiensten tot in onze tijden zou beheerschen. Men geloofde door het brengen van bloedige offers bevrijd te kunnen worden van de gevolgen der zonde. Tevens rees de opvatting, dat de mensch niet alleen hier op aarde voor zijn slechte handelingen kon worden gestraft, maar ook na den dood.

Dit alles zijn slechts flitsen van het geweldige proces, dat zich voltrok, toen de mensch zijn verwantschap met het Goddelijk leven voor het eerst ging bespeuren. Veel moet zich nog wijzigen, ontzaglijke hervormingen zullen zich nog voltrekken, maar onweerstaanbaar, stap voor stap, zal de mensch — gehoorzaamend aan een innerlijk bevel — binnendringen in het rijk van zijn Schepper om eindelijk in Diens oogen de absolute waarheid te lezen. Over die vorderingen wordt in een volgend artikel meer verteld.

LICHT UIT BOEKEN

„Toetst al wat u doet aan de liefde. Toetst alles aan de reine liefde Gods, en ge bent niet meer in staat verkeerd te doen. Ge leert aanvoelen wat goed en wat verkeerd is. Wie het licht zoekt, krijgt hulp van hen, die het licht reeds bezitten en een baken willen zijn. Dit zijn wetten en krachten, welke werken voor een ieder, die ernstig aan een hooger geestelijk leven willen beginnen.” (Uit „Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven”, door Jozef Rulof.)

HET SPIRITISME IN DE KRANT....

Een recent artikel in de „Nationale Rotterdamsche Courant” over het leven van Sir Arthur Conan Doyle, den geestelijken vader van den beroemden Sherlock Holmes, is weer eens een staaltje van de denegreerende wijze, waarop de „neutrale” pers haar lezers over het spiritisme meent te kunnen voorlichten. Heel aan het eind van dit kolommenlange artikel memoreert de schrijver: „Het spreekt vanzelf, dat een dergelijke eerlijke, doch tevens eenvoudige man — „geestelijk onontwikkeld” noemt Pearson hem — ook volkomen oprecht geloofde in het spiritisme.” Wat stellig duidelijker spreekt, is het feit, dat deze schrijver geen notie heeft van de mannen, die met Conan Doyle het spiritisme onder het bereik van miljoenen brachten. Of rekent hij geleerden als Lodge, Crookes, Myers, Barrett, Drummond, Flammarion ook tot „geestelijk onontwikkelden”? Hij vervolgt: „Conan Doyle bleef, ondanks zijn spiritisme, toch een praktisch man, die zich niet verloor in abstracte gedachten en altijd iets voor zijn medemenschen overhad.” Kent deze scribent de abstracte gedachten van het spiritisme wel? Dat toch leert aan de hand van concrete bewijzen, dat ziel en geest na den dood voortbestaan en dat zij als volledige persoonlijkheden tot ons levenden kunnen terugkeeren. Is dit abstract? Maar dan zijn alle aan den Bijbel ontleende leerstellingen van de kerken ook abstract, want deze beweren hetzelfde! Conan Doyle won uit het spiritisme de zekerheid, die hem volgens bovenvermeld artikel op zijn sterfbed tegen zijn vrouw deed zeggen: „Ik ben bereid afscheid te nemen, want ik weet, dat het leven en de liefde altijd zullen voortbestaan!” Deze rust, deze overgave, die zielekracht worden elken hiervoor ontvankelijken spiritist geleerd, zoodat het met de praktische kanten van diens levensbeschouwing ook wel in orde is! Eindelijk concludeert de „bevoegde” schrijver, dat „Conan Doyle in tegenstelling tot vele spiritisten zijn gevoel voor humor evenmin verloor”.

Wie, zooals wij, de „Nationale Rotterdamsche Courant” al

jarenlang lezen, kennen dit blad als een deftig, alleszins betrouwbaar orgaan. *Humor* vonden wij er evenwel, behoudens dan in het „Schetsboek”, zelden of nooit in. Geeft dat ons nu het recht te verklaren, dat vele van haar redactieleden en medewerkers deze schoone gave Gods niet bezitten? De beschouwer generaliseert zonder ter zake te zijn. Hoeveel spiritisten kent hij: tien, honderd of duizend? Er zijn er echter miljoenen over de heele wereld! Er zijn helaas ook onnadenkende of kwaadwillige critici, die niet weten hoe zij hun naasten kwetsen door de heiligste gevoelens van deze geloovigen — zonder een schim van bewijs — te kleineeren of belachelijk te maken, uitgaande van de gedachte, dat het „maar” spiritisten zijn — imbecielen dus! Aan ons om te bewijzen, dat zij ons te laag taxeeren. Door een gezonde, natuurlijke levenshouding, door een spitse en gedegen voorlichting!

....HET SPIRITISME IN DE WETENSCHAP

„De eigenlijke vlucht van de nieuw-spiritistische wetenschap dateert van de stichting der Society for Psychical Research. Deze maatschappij, te Londen opgericht onder begunstiging van de beroemdste geleerden uit Engeland, heeft naar men weet een methodische en strenge studie gemaakt van alle feiten van supra-normale psychologie en gevoeligheid. Deze studie of enquête onder leiding van Gurney, Meyers en Podmore, en voortgezet door hunne opvolgers, is een meesterstuk van wetenschappelijk geduld en nauwgezetheid. Geen enkel feit wordt opgenomen, dat niet bekrachtigd is door onwederlegbare getuigenissen, geschreven bewijzen of verrassende onderlinge overeenstemming, in één woord, men kan de materiele waarheid van de meeste daarvan niet bestrijden, tenzij men van te voren en uit vooringenomenheid alle bewijswaarde wil ontzeggen aan het menschelijk getuigenis en elke overtuiging, elke zekerheid, die daarin zijn oorsprong neemt, onmogelijk maakt!” (Maurice Maeterlinck)

*„Gij, mijn bloem, o, jij, die het leven in
u draagt, dat God in u en mij heeft ge-
legd, door u zend ik mijn liefde tot Hem”*

Meester Alcar

Overzichtsfoto van de Hofstadbloem-
tentoonstelling in Den Haag

» TEGEN CREMATIE! MAAR WAAROM? «

Van verscheidene kanten werd ons gevraagd het standpunt weer te geven, dat wij innemen ten opzichte van de lijkverbranding. Eigenlijk moest dit overbodig zijn, want Meester Alcar deed dit reeds omkundig in het eerste deel van „Een Blik in het Hiernamaals”. Wij zijn op goede gronden fel tegen de crematie en beschouwen de aanhangers er van als ongelukkigen, die geen weet hebben van de gevolgen, welke intreden, wanneer zij hun stoffelijke resten overgeven aan het vuur. Tot die aanhangers behooren de verstokte materialisten, die het bestaan van de ziel niet erkennen, en de onwetenden, die zulks wel doen, maar op hygiënische gronden tot de lijkverbranding overgaan. De eerste groep zullen wij maar heel moeilijk van ons standpunt kunnen overtuigen, wanneer wij het dus niettemin trachten, is het omdat wij in dit opzicht een onverwoestbaar optimisme bezitten en immer hopen, dat er althans iets van ons woord blijft hangen — al is het maar bij de tweede categorie!

Wij gelooven, dat de mensch, naast een stoffelijke, een astrale lichamelijke bezit. In dit machtige geloof voelen we ons gesteund door de ervaringen van wetenschap en wijsbegeerte. We kennen een man, wien in zijn jeugd een been afgereden werd. Hij verplaatst zich sedertdien met een houten stelt en het merkwaardige is, dat hij bij weersveranderingen daarin pijn voelt, alsof hij nog een normaal been heeft. Ditzelfde namen onderzoekers waar bij kikvorschen, welker achterpooten werden geamputeerd. Wanneer de dieren gekitteld werden op de plek, waar vroeger hun pooten waren, dan trokken zij het overgebleven stompje samen. Wat wil dit bewijzen? Dat er een tweede lichaam is, dat hoewel onzichtbaar, niettemin gelijk is aan het stoffelijke. Wie deze conclusie onjuist of voorbarig vindt, moet dan zijn gedachten eens laten gaan over de volgende beschouwing van den filosoof Schopenhauer. Deze merkt op, dat een jonge bok al met zijn kop stoot nog voordat hij horens heeft en hij vraagt zich daarom af of deze organen vóór hun stoffelijke verdichting reeds aanwezig zijn in het astrale lichaam. Maar er is meer! De onlangs overgegene Professor Dr. M. C. van Mourik Broekman beschreef in zijn boek „Parapsychologie en Onsterfelijkheid” — dat we elken materialist ter lezing aanbevelen — de ervaring van een soldaat, die in een gevecht een pijnlijke ontmoeting had. „Horizontaal werd ik in de lucht geheven, ondanks den greep van den vijand, ik zakte horizontaal boven mijn lichaam en schoot in mijn lichaam terug. Ik had de ellendigste repercussie (terugval, red Ev.), die ik ooit beleefd heb. Gedurende het heele incident was ik volmaakt bij bewustzijn!” Een ander voorbeeld: „Een Engelschman met een zwak hart ontwaakt in zijn hotelbed en valt kort hierna flauw. Tot zijn schrik zweeft hij plotseling boven zijn lichaam, dat voor dood in bed ligt. Hij probeert zonder succes daarin terug te gaan en concludeert nu, dat hij gestorven is. Hij vraagt zich af, wat het hotelpersoneel wel zal zeggen, wanneer zij hem straks zoo vinden, en ook, of de justitie hieraan te pas zal komen, wat bewijst, dat hij zijn bewustzijn allerminst verloren heeft. Met de grootste verbazing kijkt hij telkens weer naar zijn lichaam en komt er niet over uitgedacht, dat zijn „Ik-heid”, m.a.w. zijn ziel en zijn denkende persoonlijkheid, bekleed met een lichaam, twee meter van zijn gewone lichaam was gelocaliseerd! Als hij de kamer wil verlaten, lukt hem dit niet, hij zit als het ware aan een band vast. Hij hoort aan de deur kloppen, die op slot is, en eindelijk komt de hotelportier van af het balkon binnen. Na twee uur ontwaakt hij eindelijk.” Het zou ons in het korte bestek van dit artikel te ver voeren om alle voorvallen, die het bestaan van de ziel als astraal lichaam ondubbelzinnig bewijzen, te memoereeren. Daar is haar activiteit tijdens den droom, bij de narcose, bij den schijndood, daar zijn de frappante getuigenissen van

Crematie is de wijze van lijkbezorging, waarbij de doode in asch wordt omgezet door verbranding uitsluitend met heete lucht van ongeveer 1000° C. Om deze te verkrijgen, wordt 4—5 uren vóór den tijd der crematie een groote ruimte van vuurvaste steenen tot witgloeihitte verwarmd door generatorgas, olie of electriciteit. Is de vereischte temperatuur bereikt, dan wordt het lijk in de ruimte geschoven en opent men eenige luchtkleppen, om de zuurstof der lucht toegang te geven. Door de aldus verwarmde lucht wordt het lijk volledig verbrand, zonder verspreiding van rook of onaangename geuren. Het restant vormt 1½—2 kg witte asch, die, na afkoeling van den oven, verzameld wordt in een bus of urn, welke in een columbarium wordt bewaard. In Nederland bevindt zich een crematorium met twee ovens te Velsen — martelkampen zonder weerga, zooals in onderstaand artikel wordt aangetoond.

stervenden — toestanden, feiten, die elke materialist, elke andere aanhanger van de crematie, onbevooroordeeld moet bezien en doordenken in het besef, dat het hier handelt over levenskwesties.

Wie het hierboven weergegeven verhaal van den Engelschman nog eens met aandacht overleest, komt tot twee belangrijke conclusies. Ten eerste, we herhalen het, dat de mensch twee lichamen bezit, een stoffelijk en een astraal. Ten tweede, dat deze tijdens het leven op aarde onlosmakelijk verbonden zijn en niet zonder elkander kunnen bestaan. Wanneer de Openbaringen van Jozef Rulof's Meesters, o.a. neergelegd in de boeken over „Het Ontstaan van het Heelal”, las, kent, weet u, dat de ziel het stoffelijk lichaam opbouwt. Dit wonderbaarlijke en gigantische proces begint in de moeder, waar de ziel uit het embryo de stelsels schept, die straks te zamen het menschelijk lichaam zullen vormen. Tot den dood, tot het oogenblik, waarop zij een hooger, een astraal bestaan aanvaart, is zij met die miljoenen weefsels en zenuwen verbonden. Wanneer men deze ontzagwekkende verbinding overziet, wordt het duidelijk, dat de ziel zich na het stervensproces niet maar meteen van haar zelf gebouwd tempel kan losmaken. Dit eischt een zekeren tijd, die voor elke persoonlijkheid weer anders is en afhangt van haar geestelijke instelling. Het kan toch geen twijfel lijden, dat de man bijvoorbeeld, die immer het aardse genot zocht en dit hooger stelde dan de dingen des geestes, met alle kracht in hem vecht om het contact met zijn stoffelijk organisme te behouden — in de tragische meening, dat dit hem van het voortduren zijner genietingen verzekert. Nu staan we meteen midden in de verschrikkingen van de crematie.

Terwijl de aanhanger van de verassing gelooft, dat alleen het lichaam wordt verbrand, is de werkelijkheid, dat lichaam en ziel beiden in dit proces worden betrokken, m.a.w. de mensch maakt de verbranding bewust mede!

Hij beleëft de pijnen van iemand, die in een brandend huis opgesloten is en door de vlammen wordt verteerd. Geen pen kan deze foltering beschrijven.

We geven deze feiten ter overdenking aan iederen propagandist voor de crematie. Hij weet dan welke kwellingen hem wachten en voor welke onmenselijke instelling hij ijvert. De vernietiging van het stoflichaam door geweld is tegen de natuurwetten en derhalve tegen Gods wil.

Aan u om met deze wetenschap voor oogen uit te maken, hoe gij tot inzicht wilt komen: door ernstig na te denken over onze argumenten of straks door het geweld van de verbranding zelf!

de innerlijke tempel

5. Over God, heiligen en malloten, over een stoplap en een aanspreker

Toen een schilder Matthijs Maris eens vroeg, hoe hij een bepaald effect had verkregen, antwoordde deze: „Ja, om dat te weten, moet je naar de hel gaan!” Wat het Johann Sebastian Bach kostte om zijn „Mattheus Passion” te schrijven, blijkt uit de mededeelingen van zijn tweede echtgenoot Anna Magdalena. Deze schrijft: „Sebastian onderging in zijn ziel heel den angst, heel de siddering van het schepsel, dat de verlossing behoeft, heel de verhevenheid van het Mysterie der Menschwording, toen hij zich tot het neerschrijven zette. Soms schreef hij met en vaart, alsof God zelf hem de noten in de pen gaf, soms ook wilde de bron niet vloeien, dan schreef hij een maat of twaalf, een schor, onwillig geluid ontsnapte hem en met zijn ganzen schrapte hij alles weg. Dan legde hij zijn hoofd in de handen en zat stil neer, soms een heelen tijd lang.” Toen zij eens onverwachts de kamer binnentrad, waar hij „Ach Golgotha” schreef, zag zijn gezicht aschgrauw en was het met tranen overstroomd.

Waarom gingen deze beiden en met hen duizenden anderen door de hellen, waartoe beulden zij zich af? Zij zochten zich te vereenigen met de schoonheid, te vereenigen met God. Dit zocht ook de Indische heilige Ramakrishna. „Doch niet ongestraft tart men het Onbegrensde,” zoo deelt Romain Rolland in zijn biografie over dezen grooten ziener mee. „De schok der eerste ontmoeting was zoo hevig geweest, dat heel zijn wezen er door in trilling bleef. Hetgeen hem omringde zag hij slechts door een sluier van verblindenden mist, golven van gesmolten zilver, vurige stippen. Hij was geen meester meer over zijn oogen, zijn lichaam, zijn geest; een andere wil dan de zijne bediende er zich van; hij maakte uren van verschrikking door, want hij wist niet, wat dit beteekende... Twee jaren gaan nog voorbij in die orgie van geestelijke dronkenschap en vertwijfeling!”

Wie bezit de taal om de pijn, de razernij, de wanhoop te be-

schrijven, die een mensch ondergaat in zijn strijd om de vereeniging met God? Deze is het doel van elken mensch, maar wie beseft wat hij er voor in te zetten heeft? Wij hebben God tot een woord gemaakt en dit woord tot een stoplap. We bidden tot Hem met de routine van een aanspreker en weten al lang niet meer hoe zeer we Hem en onszelf vervelen. Wie van ons, die dag in dag uit in troosteloze regelmaat handenvouwend en mummelend neerknielen, weten nog dat we met God, met den Levenden God spreken? Er is niets in ons op dat heilige, schitterende oogenblik, geen opwindung, geen huiver, geen geluk. Ons bloed vloeit alleen maar traag en dik, als bij een vervelende plichtpleging, die ons nog scheidt van ons middagslaapje. Wij zijn geen hemelbestormers, geen martelaren, geen arenden, die ruimten en verten trotseeren om naar Gods Hart op te vliegen — we zijn burgers, die de emotie alleen nog kennen uit de lezing van het „Gemengd Bericht” en het belastingbiljet.

Tusschen de millioenen burgers waren het immer slechts de enkelingen, die hun afgepaald bestaantje durfden verlaten om God te zoeken en te winnen. Deze weinigen alleen wilden hiervoor smart, waanzin en zelfs dood riskeeren. Deze weinigen alleen ontvingen ook de goddelijke belooning.

Voor de meesten van ons zijn deze bezetenen een ergernis. Zij wijzen op hun voorhoofd, wanneer zij vernemen, dat Jozef Rulof als kind door zijn astrale Meesters verbonden werd met Christus' vreeslijken dood op Golgotha — een belevens, die hem sloeg met een helsche pijn en een krankzinnig verdriet. De burger vraagt naar het nut van die ervaring. André's boeken geven er het antwoord op met de machtige wijsheid, die zij bevatten. Een wijsheid nochtans, die alleen te bevatten is door diegenen onder ons, die, als hij en andere Godzoekers, slechts kunnen leven en ademen door het bezit van den Allerhoogste!

De Universiteit van Christus

DE WETTEN SPREKEN

DE VIVISECTIE

Al eenige malen is ons gevraagd, hoe onze Leer tegenover de vivisectie staat. We legden de vraag voor aan Meester Zelanus en deze antwoordt:

„De vivisectie is een vreeselijk kwaad, waarvan uw wereld noodzakelijk moet worden verlost. Toch is dit probleem met deze algemeenheid niet afgedaan. We stellen vast, dat uw geleerden zich bij hun proefnemingen alleen van het dier bedienen om afweermaatregelen tegen uw stoffelijke ziekten te vinden en dien steeds grooter uitwerking te geven. Deze opbouw komt zoo echter door afbraak tot stand. Nu klemmt de vraag in hoeverre deze afbraak gerechtvaardigd is. Voor haar beantwoording moeten we de graden van de dierlijke schepping ontleden. Wanneer ge aanvaardt, dat deze nog dieper, nog omvangrijker is dan die van den mensch, dan zult ge ook begripen, dat we er hier slechts heel in het kort op kunnen ingaan. Alweer moeten we u vragen te wachten tot we door de ontleding van den Cosmos in boek en voordracht het ontstaan

en den groei van het machtige dierenrijk wet voor wet met u kunnen volgen.

Door onze universele reizen dan hebben wij kunnen vaststellen, welke diersoorten tot Gods directe schepping en welke tot de indirecte behooren. Al in zijn trilogie over „Het Ontstaan van het Heelal” beschreef mijn Meester Alcar hoe het dier uit den mensch ontstond. Na 's menschen eersten dood volgde een verrottingsproces van zijn stoffelijk kleed. Volbezielde als dit nog was, gaf het leven en gestalte aan het dier, met als eerste manifestatie, de aap, wat diens gelijkenis met het menschelijk organisme nog aantoonde. Uit de verrottingsprocessen van deze soorten ontwikkelden zich andere dierlijke levensvormen, zóólang tot de stof alle bezieling, alle kracht verloren had. Wat nu nog het aanzien kreeg, behoort niet meer tot de eigenlijke schepping. De rat, de luis, de vloot bijvoorbeeld. In dit, het huidige tijdperk, herhaalt deze wet zich: ook nu ontstaan deze soorten uit vervuiling. De mensch, die zijn lichaam niet rein houdt, heeft te aanvaarden, dat hij ongedierte kweekt. Dit bewijst de kracht van uw organisme, maar stelt tevens het bewustzijn en de plaats van dat ongedierte vast.

Dit is een studie apart. Wij hebben haar aan onze zijde mogen eigen maken. Hierover hebben de Theosophen, de Rozekruis-

ONTMOETING MET EEN ONWETENDE

„Het is allemaal zoo ontaard moeilijk, om te doen wat ons voorgehouden wordt. Ik wil wel, waarachtig ik wil heusch mijn best doen, maar ik geloof niet, dat het me hier op aarde lukken kan. Straks in het leven na den dood zal alles makkelijker zijn!”

Zoolang als ik nu met menschen over hun problemen spreek, heb ik dezen hartekreet in elken toonaard gehoord. En steeds was mijn antwoord hetzelfde: „Geloof dat niet, want ge zult bedrogen uitkomen. Ge denkt het hier op aarde moeilijk te hebben in uw strijd tegen uw afbrekende eigenschappen — maar aan gene zijde van de stof, in de astrale werelden, zal deze u on-eindig moeilijker vallen! Hoe deerlijk vergist ge u. Juist hier op aarde in de maatschappij bezit ge duizenden mogelijkheden om uw geestelijke ontwakning te bevorderen. Hier bouwen zich de talloze situaties op, waarin gij de gelegenheid krijgt uw wil, uw kracht te beproeven. Hier treedt de eene mensch na den anderen u in den weg om u te onderwijzen. Kwaadaardige, arglistige, huichelachtige, jaloersche, liefdevolle, barmhartige, wijze naturen, die u ieder op eigen wijze een les te leeren geven. Zielen, die u kwellen of minnen, maar in alle gevallen een wet vertegenwoordigen, die gij nu tot den laatsten graad kunt doorgronden. Levende, handelende voorbeelden van hoe het wel en hoe het niet moet. Hier op aarde bezit ge telkens nieuwe mogelijkheden om den groei van uw nog prille, maar niettemin aanwezige liefde te bewijzen. Ge hebt bloemen en andere geschenken, ge kunt u verdienstelijk maken, wanneer ge wilt. Hier bent ge vrij om te handelen, niemand tikt u op de vingers, niemand kent u of hoeft te merken, wat in uw binnenste woelt en kampt.

Hoe anders is het in de sferen! Daar staat ge naakt voor een ieder, die meer licht, meer liefde, meer bewustzijn bezit dan gij. Zij zien door u heen en kennen uw zwakten, uw angsten, uw ongaafheden. Daar kunt ge niet meer op eigen gezag handelen of denken, ge hebt te luisteren en het hoofd te buigen, zóólang tot ge metterdaad bewijst, dat ge op eigen beenen kunt staan en geschikt bent voor het stellen van een vraag,

sers noch de bewusten van het Oude Egypte iets verteld, dit behoort tot de „Universiteit van Christus”. Wanneer uw geleerden André straks voor de testzittingen plaatsen, zullen wij door hem ook deze laagste diersoorten tot in elken graad ontleden. Dit dan is ons standpunt ten opzichte van uw vraag: de laagste vormen van dierlijk leven kunnen, neen moeten worden uitgeroeid, zij behooren niet tot de eigenlijke Goddelijke Schepping, maar ontstonden uit afbraak. Zoo gij hen in leven laat, zullen zij u door hun ontzaglijken aanwas metterdaad vernietigen! Van de hoogere diersoorten, konijn, hond en kat bijvoorbeeld, moeten de geleerden afblijven.

Gij doet er dus goed aan de vivisectie op deze dieren te bestrijden. Overigens kan ik u zeggen, dat de vivisectie binnen afzienbaren tijd volkomen oplost! Door de atoomenergie, door het „Directe-stem-apparaat”, waarover wij in deze kolommen al eerder schreven. Door de toepassing toch van deze wonderbaarlijke kracht ontvangt ge straks een instrument, dat onze astrale stemmen verdicht, zoodat wij uw zoekenden, tastenden geleerden het ontstaan, den aard en de bestrijding van de stoffelijke ziekten kunnen mededeelen. Dan wordt uw aardsche kennis eerst goed verruimd en heeft de vivisectie niet langer plaats. Dan kunt gij als mensch met het dier blij en dankbaar getuigen: „Wij zijn in handen van Christus!”

het verrichten van een handeling. Daar in de astrale werelden staat ge voor den geestelijken graad van de Goddelijke wetten en deze toont u uw schamelheid zoo genadeloos scherp, dat ge niet weet waar gij u verbergen moet. Daar zijn geen bloemen te koopen om uw gevoelens te uiten — daar heeft slechts de daad, de volle, bewuste daad beteekenis. Daar leeft ge in het geweld van de hemelsche liefde en in den brand daarvan lost uw halve goedheid, uw halve poging op als stroo. En terwijl gij op aarde vriendschappen kunt sluiten met wie en wanneer ge wilt, terwijl gij hier de liefde en het ouderschap kunt beleven en daardoor actief deel hebt aan de Goddelijke Schepping, staat gij in de sferen alleen met uw verlangens en moet ge wachten tot deze op honderd procent kracht zijn gekomen, vooraleer ge terug moogt naar de aarde om die wetten opnieuw te beleven, als dit wordt toegestaan . . .

Neen, zegt nimmer meer, dat ge uw geestelijke bewustwording makkelijker in de hemelen kunt bereiken. Het is niet waar. Hier in de stof strekt zich het meest geschikte oefenterrein uit. Verdroom derhalve uw tijd niet door naar de hemelen te staren — hier op aarde, onder uw gelijken, wacht het goud van de bewustwording om door u gedolven te worden. Hier liggen de bouwstenen van het Koninkrijk Gods voor het grijpen. En hier spreekt reeds de wijsheid van de hemelen, die ge beluisteren moogt, al zijt ge er in feite nog niet gereed voor — wat in de hemelen niet meer mogelijk is. Ga dus uit onder de menschen, kijk, beleef, leer — en kus de aarde, uw Moeder, uit dankbaarheid voor hetgeen zij u aan schatten biedt!”

Notities van de Redactie

- ★ Ons volgend nummer opent met een artikel over Mary Baker Eddy en haar Christian Science-beweging. Het vervolgt de artikelenreeks over „Hellen en Hemelen” en deelt bijzonderheden mee over de a.s. reis van Jozef Rulof en Leo Uittenbogaard naar de Vereenigde Staten.
- ★ Op pagina 8 van dit nummer leest u over de tweede en laatste schilderemonstratie door Jozef Rulof in de groote zaal van Diligentia te 's-Gravenhage.
- ★ Uit de post: „Als Jozef Rulof werkelijk zoo goed genezen kan, zou ik het meer dan erg vinden, wanneer hij dat niet meer deed!” Wij vonden dat ook erg, maar we zouden het nog erger vinden, wanneer hij het bevel van zijn meesters negeerde, zijn krachten aanwendde voor de genezing van den enkeling en daardoor den duizenden tekort deed, die thans door zijn boeken en voordrachten de gezondheid van hun ziel en daardoor van hun lichaam bevorderd zien. Overigens blijft geen enkele zieke zonder hulp, zooals deze briefschrijver in de eerste advertentie op pag. 8 van dit nummer kan lezen.
- ★ De langste speech, die ooit in een parlement gehouden werd, is die geweest, welke Kemal Atatürk, president van Turkije in 1927, voor de Nationale Vergadering hield. Deze duurde . . . 42 uur. Zoolang hoeven wij niet te praten om u aan te sporen tot het werven van abonnementen op „Evolutie” — gij weet nu immers, dat ieder van u er maar één hoeft aan te brengen om den omvang van uw blad met den nieuwen jaargang beduidend te vergrooten!

J. KOPPERS

Magnetiseur

Goudenregenplein 15, Den Haag

Consult: iederen werkdag van 2 tot 5 uur, behalve Dinsdag

Te Amsterdam, Nassaukade 367: iederen Dinsdag van 11 tot half 1 en van half 2 tot 5 uur

ROTTERDAMMERS!

Wie helpt bejaarde heer aan gestoffeerde kamer met gebruik van keuken?

Brieven C. Reynhart, Westersingel 5, Rotterdam. Tel. 28394.

JOH. H. FAANHOF

Makelaar in onroerende goederen. Beheer administratiën. Taxaties

1ste hypotheek beschikbaar

Van Haemstedeweg 91 te Zandvoort

WIE HEEFT WOONRUIMTE

in Den Haag voor mijn gezin, waarvan mijn vrouw en 2 kinderen in Almelo wonen, terwijl ik mijn werk heb in Den Haag?

H. W. T. Tydeman p/a Frederik Hendriklaan 252, tel. 558717, Den Haag.

MEDEDEELINGEN

Rooster van de voordrachten.

's-Gravenhage

Gebouw Diligentia, Lange Voorhout, Woensdag 16, 23 en 30 April te 8 uur, Jozef Rulof.

Zondag 27 April te 10.15 Leo Uittenbogaard.

Amsterdam

Gebouw Sarphatistraat 8, Dinsdag 22 en 29 April te 8 uur, Jozef Rulof.

Rotterdam

Schouwburgzaal „Odeon”, Gouvernestraat, Zondag 20 April te 10 uur 15, Jozef Rulof.

JOZEF RULOF

BEWIJST ZIJN OCCULTE

SCHILDERGAVEN OPNIEUW!

Gevolggevend aan de vele verzoeken uit Den Haag — de stad, waar het Genootschap voor het eerst naar buiten optrad — stonden de Meesters toe, dat hun instrument ook daar en dan voor de laatste maal zijn occulte schildersgaven zal demonstreeren.

Deze gebeurtenis zal plaats vinden op Woensdag 23 April a.s. en wel in de groote zaal van „Diligentia” aan het Lange Voorhout, des avonds om 8 uur precies.

Om iedere trouwe volgeling uit die stad, uit Amsterdam, Rotterdam en andere plaatsen in de gelegenheid te stellen een goede plaats te bezetten kan hij deze tevoren bespreken.

In 's-Gravenhage en Amsterdam voor en na de lezingen, te Rotterdam bij den kunsthandel J. G. Denis, 1e Middellandstraat 27. De andere plaatsen per post aan de Nachtegaallaan 20 te 's-Gravenhage. Wanneer er hierna nog plaatsen over zijn, worden deze voor den aanvang van de demonstratie aan de zaalcassa verkocht.

De toegangsprijs bedraagt f 1.50 + 10 cents plaatsbespreken.

Daar ons blijkt, dat er voor deze demonstratie, die beslist de laatste is, groote belangstelling bestaat, wordt u dringend aangeraden de door u verlangde plaatsen tijdig te bestellen!

Niet in de gelegenheid ons tot een ieder afzonderlijk te wenden, danken wij hier allen, die ons bij de geboorte van onze dochter gelukwensen en geschenken zonden. Uw hartelijke belangstelling trof ons bijzonder!

Nelly en Leo Uittenbogaard.

Wilt gij iets koopen, verkoopen of ruilen? Zoekt gij een betrekking of personeel? Wilt gij de omzet van Uw zaak vergroten?

Adverteert dan eens in Evolutie

GE STEUNT UZELF EN UW BLAD

Geen gefolter!

Voor voetverzorging

ADRI WOLTER

(medisch gediplomeerd)

• Pedicure

• Massage

desgewenscht aan huis

SCHONEBERGERWEG 41a R'DAM

Wie helpt rustig klein gezin (één schoolg. kind 11 jaar) dat zeer disharmonisch woont aan 2 ongem. kamers met gebruik van keuken of gedeelte van woning te Rotterdam

Brieven onder letter G.M.
aan Kunsthandel Denis, Rotterdam
1ste Middellandstraat 27

Inteekenbiljet

Ik verzoek u mij te noteeren voor abonnement(en) op het tijdschrift „EVOLUTIE” gedurende een jaar/een half jaar *. De betaling geschiedt door overschrijving op giro. 7112 van de Ned. Handel-Maatschappij, Kneuterdijk 1, 's-Gravenhage, t.b.v. Evolutie, of per postwissel Nachtegaallaan 20, 's-Gravenhage.

Naam _____

Adres _____

Datum _____

* Doorhalen wat niet gewenscht wordt